

Τετάρτη, 9 Μαρτίου 2011

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

**«Στηρίζουμε τις επιχειρήσεις μέσα στην κρίση.
Προστατεύουμε θέσεις εργασίας»**

Νέα νομοθεσία για το προ-πτωχευτικό δίκαιο

Δίκτυο προστασίας των επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν κινδύνους εξαιτίας της κρίσης, εισάγεται με ένα σημαντικό νομοσχέδιο που παρουσίασε σήμερα Τετάρτη, 9.3.2011 ο Υπουργός Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, κ. Μιχάλης Χρυσοχοϊδης, στο υπουργικό συμβούλιο.

Το νομοσχέδιο αφορά στην **«Προ-πτωχευτική Διαδικασία εξυγίανσης των επιχειρήσεων»**.

Ο υπουργός, παρουσιάζοντας το σχέδιο νόμου για τις νέες ρυθμίσεις στην προ-πτωχευτική διαδικασία ανέφερε ότι, «με τη ρύθμιση αυτή δίνεται μία δεύτερη ευκαιρία στις επιχειρήσεις που για οποιονδήποτε λόγο βρίσκονται σε οικονομική αδυναμία, ενισχύεται η δυνατότητα εξυγίανσης επιχειρήσεων που είναι βιώσιμες, διασφαλίζεται η προστασία των πιστωτών και διασώζονται θέσεις εργασίας».

Τα βασικά σημεία του σχεδίου νόμου για την Προ-πτωχευτική Διαδικασία Εξυγίανσης Επιχειρήσεων είναι τα εξής :

- Με τη συγκεκριμένη θεσμική αναμόρφωση της Προ-πτωχευτικής διαδικασίας η απόπειρα διάσωσης της επιχείρησης δεν γίνεται στο πλαίσιο της πτωχευτικής

διαδικασίας, όπως γινόταν μέχρι σήμερα (κυρίως με το θεσμό του σχεδίου αναδιοργάνωσης). Στη χώρα μας η πτώχευση, οικονομικά και κοινωνικά, συνδέεται με την εκκαθάριση, με αποτέλεσμα οι απόπειρες αναδιοργάνωσης στο πλαίσιο της πτώχευσης να υπονομεύονται από την απαξίωση της επιχείρησης στα μάτια των πελατών και προμηθευτών της.

- Ο Πτωχευτικός Κώδικας που ισχύει μέχρι σήμερα προβλέπει μεν για το προ-πτωχευτικό στάδιο τη διαδικασία της συνδιαλλαγής, χωρίς όμως η συμφωνία που απορρέει από αυτή τη διαδικασία να δεσμεύει τους μη συναινούντες πιστωτές. Έτσι, δημιουργείται αυτό που στην οικονομική επιστήμη αποκαλείται «πρόβλημα της συλλογικής δράσης». Δηλαδή, ακόμη και αν όλοι οι πιστωτές αναγνωρίζουν ότι μια ρύθμιση των απαιτήσεών τους που θα διασώσει τον οφειλέτη θα είναι προς το συλλογικό συμφέρον, κάθε ένας χωριστά μπορεί να ελπίζει ότι οι λοιποί πιστωτές θα υποστούν το κόστος της ρύθμισης και θα εξυγιάνουν την επιχείρηση του οφειλέτη, χωρίς όμως ο πιστωτής αυτός να υποστεί τις θυσίες της ρύθμισης. Για τον λόγο αυτό παρατηρείται ότι, ενώ μεγάλος αριθμός επιχειρήσεων εισέρχεται στις διαδικασίες των άρθρων 99 επ., πολύ λίγες επιτυγχάνουν συμφωνία με τους πιστωτές τους και πραγματική εξυγίανση.
- Για να λυθεί αυτό το πρόβλημα εισάγεται η δυνατότητα δέσμευσης των μη συναινούντων πιστωτών, λύνοντας έτσι το προαναφερθέν «πρόβλημα της συλλογικής δράσης».
- Δίνεται η μεγαλύτερη δυνατή ευελιξία ως προς την κατάρτιση της συμφωνίας. Συγκεκριμένα δίνεται, κατά το

γαλλικό πρότυπο, η δυνατότητα να καταλήξουν οφειλέτης και δανειστές σε συμφωνία χωρίς επίσημη διαδικασία διαπραγματεύσεων, με εμπιστευτικές διαπραγματεύσεις, ώστε να αποφεύγεται όπου είναι εφικτό (συνήθως όταν οι δανειστές είναι λίγοι και συνεργάζονται μεταξύ τους) η δημιουργία αβεβαιότητας ως προς την επιβίωση της επιχείρησης που συνεπάγεται σήμερα η υπαγωγή σε διαδικασία συνδιαλλαγής.

- Στην περίπτωση που επιλέγεται η διαδικασία επίσημης διαπραγμάτευσης στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης δίνονται δύο δυνατότητες - είτε να συνάπτουν τη συμφωνία απευθείας οι πιστωτές, είτε να συγκαλείται συνέλευση των πιστωτών. Η δεύτερη, πιο "βαριά" διαδικασία αναμένεται ότι θα χρησιμοποιείται σε περιπτώσεις που υπάρχει πληθώρα πιστωτών που είναι δύσκολο να συντονιστούν διαφορετικά.
- Ως προς το περιεχόμενο της συμφωνίας εξυγίανσης δίνεται ευρύτατη διακριτική ευχέρεια στα μέρη με ενδεικτική δυνατότητα χρήσης διαφόρων μέτρων από τα πιο ήπια (π.χ. απλή παράταση του χρόνου αποπληρωμής υποχρεώσεων) μέχρι τα πιο δραστικά (π.χ. κεφαλαιοποίηση των χρεών ή και μεταβίβαση της επιχείρησης), ώστε να καλύπτονται κατά το δυνατό όλες οι περιπτώσεις ανάλογα με την έκταση του προβλήματος της επιχείρησης.
- Η ανάγκη της διάσωσης της επιχείρησης δεν έρχεται σε σύγκρουση, αλλά αντίθετα συμπλέει με τα συμφέροντα των πιστωτών, αφού κατά κανόνα οι πιστωτές θα ικανοποιηθούν περισσότερο από μια λειτουργούσα επιχείρηση, από ό,τι θα

ικανοποιούνταν από την αναγκαστική πώληση των περιουσιακών της στοιχείων.

- Τίθεται ως κριτήριο της διαδικασίας εξυγίανσης το να μη παραβλάπτεται η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών
- Για την αποφυγή άδικων αποτελεσμάτων το νομοσχέδιο προβλέπει ουσιαστικά κριτήρια για την επικύρωση της συμφωνίας. Ενδεικτικά προβλέπεται ότι με βάση τη συμφωνία πρέπει οι πιστωτές να μην περιέρχονται σε χειρότερη θέση από αυτήν στην οποία θα βρίσκονταν αν ο οφειλέτης πτώχευε και πρέπει να τηρείται η αρχή της ισότητας μεταξύ πιστωτών που βρίσκονται στην ίδια θέση - ρυθμίσεις που συνιστούν ουσιώδεις δικλείδες ασφαλείας για τους μικρούς πιστωτές.
- Η διάσωση της επιχείρησης δεν σημαίνει αναγκαία και τη διάσωση του φορέα της - του επιχειρηματία. Αυτό θα ήταν αντίθετο με την οικονομική λογική, αφού στην περίπτωση της επιτυχίας της επιχείρησης ο επιχειρηματίας καρπώνεται τα κέρδη και συνεπώς πρέπει κατά κύριο λόγο να υφίσταται από την άλλη πλευρά τις οικονομικές συνέπειες της αποτυχίας. Και κοινωνικά όμως μπορεί να είναι άδικη η διάσωση του επιχειρηματία σε βάρος των πιστωτών που συχνά είναι περισσότερο άξιοι προστασίας (π.χ. εργαζόμενοι, προμηθευτές, ασφαλιστικά ταμεία κλπ.). Είναι λοιπόν ενδεχόμενο η διάσωση της επιχείρησης να συνεπάγεται την απώλεια του ελέγχου της από τον επιχειρηματία, όπως θα συμβαίνει όταν η διάσωση θα γίνεται με μεταβίβαση της επιχείρησης ή (ενδεχομένως) με κεφαλαιοποίηση χρεών.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης
και Ανταγωνιστικότητας

**Επισυνάπτουμε ενημερωτικό σημείωμα, το σχέδιο νόμου και
την αιτιολογική του έκθεση.**